

*'Ik hoop dat mijn
enthousiasme
aanstekelijk
werkt'*

echt ingestort. Nu ik ouder ben en een kind heb, voel ik soms de behoefte om dichterbij mijn familie te wonen. Dat is toch mijn basis, mijn échte thuis. Ik voel me nog steeds heel Nederlands. Berlijn is een fantastische stad, maar Duitsers zijn toch wat afstandelijker. Daarnaast werk ik tegenwoordig vooral in Nederland. Mijn agenda is daar altijd overvol en in Berlijn vrij leeg. Hier ben ik vooral mama en bereid ik dingen voor, zoals nu. Omdat mijn ex-partner hier een vaste baan heeft, kan ik Sare niet zomaar meenemen. Ik wil dat ze een goede relatie met haar vader houdt. Toch denk ik er steeds vaker over om terug naar Nederland te gaan en daar woonruimte te zoeken. Nu slaap ik daar altijd bij familie en vrienden of in hotels, soms in vier verschillende bedden in een week. Dat is best zwaar en onrustig.”

Je komt uit een familie van bekende operazangers en ook je zussen Eva en Anna zingen. Waren jullie een soort familie Von Trapp uit ‘The sound of music’?

“Haha. Volgens mij wel, ja. Muziek speelt bij ons een grote rol. Bij een familiefeest of verjaardag zingen we driestemmig ‘Lang zal

ze leven’. Ik heb dat altijd als heel fijn ervaren, nooit als druk. Het zelf zingen werd erg gestimuleerd en was vanzelfsprekend. Ik zong eerder dan dat ik praatte. Als er een bonte avond was op de middelbare school met muziek of toneel stond ik stevast op het podium. Die plek heeft altijd een grote aantrekkingskracht op me gehad. Soms denk ik wel eens: ben ik dan narcistisch, haha? Zonder dollen: als ik op een podium sta, ben ik thuis.”

Wat voor muziek zong de jonge Maria?

“Als puber hield ik meer van Céline Dion en Michael Jackson. In de weekends blèrde ik in kroegen mee met hun muziek. Na de middelbare school wilde ik daarom het liefst naar een popacademie. Tijdens een open dag op het conservatorium in Tilburg vroeg een zanglerares me tijdens een proefles om een liedje te zingen zoals een klassieke zangeres dat zou doen. Ik kende dat natuurlijk van thuis. Ik deed

het en vond het meteen interessant; mijn stem klonk heel rond en groots. Het was ook veel uitdagender. Die overstap betekende wel dat ik niet meer elk weekend los kon gaan met vriendinnen in de kroeg, wat ik graag deed: dat zou funest zijn voor mijn stem. En nog steeds moet ik daar rekening mee houden. Als ik dan vervolgens een goed concert doe, is het me dat heel erg waard. Goede vrienden snappen dat en accepteren het. Ze weten ook: op andere momenten halen we het wel weer in.”

In 2018 brak je door bij het grote publiek toen je bij ‘Beste zangers’ een nummer van rapper Eminem zong. Hoe heeft dat je leven veranderd?

“Enorm. Door de operarollen die ik destijds kreeg,

Geboren: 17 april 1988 in Amersfoort
Privé: Woont in Berlijn, waar ze met haar ex-partner dochtertje Sare opvoedt

‘Presenteren is een heel andere manier van performen’

Maria Fiselier als
gastvrouw van het
Prinsengrachtconcert

voelde ik me een beetje ongeïnspireerd. Ze waren niet zo groot en vaak waren het hernemingen van al bestaande producties. Er was dus weinig ruimte voor eigen invulling, terwijl ik voelde dat ik veel meer creativiteit in me had. In *Beste zangers* kon ik die veelzijdigheid laten zien. Daar zagen mensen me niet als die operazangeres, maar als Maria. Die rap – een genre dat totaal niet bij me hoorde – opende zo veel deuren. Dat was een enorme bevrijding.”

Je dankt er ook je carrière als presentatrice aan. Hoe was die overstap?

“Die kans kwam echt op een perfect moment. Ik was net moeder geworden, het was corona en de opera was nog niet open. Mijn contract in Berlijn werd niet verlengd. Een spannende tijd. Zou ik het als freelancer ook redden? En toen vroeg AvroTros: vind je het leuk om iets in de klassieke hoek voor ons te presenteren en mee te denken over nieuwe formats daarover? Presenteren is een heel andere manier van performen. Je

‘Berlijn is een fantastische stad, maar ik werk nu vooral in Nederland’

moet het doen met je tekst en je manier van zijn voor de camera. Dat was nieuw voor me. Ik verkies het zingen nog steeds boven het presenteren, want ik ben veel zenuwachtiger als ik moet presenteren, maar het gaat me steeds beter af. En hoe meer ik verbonden ben met wat ik moet presenteren, hoe makkelijker het gaat. Zoals nu op de Prinsengracht met die mooie muziek, waarmee ik een persoonlijke binding heb en met mensen op het podium met wie ik zelf ook heb gewerkt. Dat maakt het extra leuk.”

Als presentator kun je die klassieke muziek dichter bij het publiek brengen. Waarom vind je dat belangrijk?

“Klassieke muziek wordt in Nederland vaak als een moeilijke kunstvorm gezien. Het onderwijs besteedt er ook veel te weinig aandacht aan, kinderen vinden dat hoge

zingen al snel raar. Ik hoop dat mijn enthousiasme ervoor aanstekelijk werkt. Meer dan dat kan ik niet doen. In Duitsland is het heel anders: klassieke muziek is hier bijna cultureel erfgoed. Bij de Komische Oper deden we vier keer per jaar kinderconcerten, waarbij de kinderen ook achter de schermen mochten kijken. Dat zat altijd vol. Ook Sare is met haar kinderdagverblijf al eens bij de opera geweest. Zo leert ze al jong dat klassieke muziek bestaat en dat je een carrière als musicus kunt hebben.”

Gaat ze de familietraditie voortzetten?

“Ze vindt het nu al geweldig om op een podium te staan en we zingen en dansen wat af samen. Dus dat is een ding dat zeker is.”

■ **PRINSENGRACHTCONCERT 2025**
ZATERDAG, NPO 2, 21.20 UUR